

erkjendt i det andet Thing, at det Forslag, som der fremkom, hvortil det ærede Medlem for sigtede, var et meget besynderligt Forslag, idet det, af Frygt for at gaa for vidt i een Retning, gik til et ganske yderligt Extrem i en anden Retning. Jeg maa ogsaa fremhæve, at den almindelige Forskrift i Loven af 3die Marts 1860 om, at „Enhver, der ikke vides at have Formue, fast Næringsvei eller anden Stilling, der afgiver Betyggelse for, at han finder sit Underhold uden Skade for det Almindelige, kan Politibrigaden affordre Rede og Rigtighed for, hvorledes han ernærer sig,“ aldeles ikke bliver hævet ved den her foreslaaede Lov. Tværtimod bliver den fuldstændig staaende ved Magt, og jeg har ikke den mindste Tvivl om, at Politiet vil gjøre sin Pligt efter den nævnte Lovs Forbindelse med de Bestemmelser, der findes i nærværende Lovforslag. Ligesaa vist som der her Tale om en Konduitesag, for hvilken det er saare vanskeligt at opstille faste Regler, og ligesaa vist som det er, at man ikke kan vente at udfinde Regler, som ikke skulde kunne gjøres til Gjenstand for Kritik, ligesaa vist maa det paa den anden Side erkjendes, at der dog bør opstilles Regler, og at man ikke kan gjøre det gjældende som en grundet Anke imod Lovforslagets Bestemmelser, at de kunne underkastes Kritik. Hvorledes de Herrer end vil skrive Lovforlaget, saa vil dette altid blive Tilfældet. — Jeg tror, som før udtalt, at det maa indrømmes, at det nærværende Lovforslag har faaet en saa lang Forberedelse, at der skal Meget til, for at man nu skal erkjende, at der er tilstrækkelig Grund til at gjøre nogen Forandring med Hensyn til de omhandlede Punkter. Der maatte derfor i alt Fald saa være Spørgsmaal om Forslag, der anbefalede sig ved en ganske overordentlig, fortrinlig og indlysende Klarhed og Skarphed i Affattelsen; ellers er der ingen tilstrækkelig Grund til at foretage nogen Forandring; ellers bliver der ikke vundet Noget derved, men tværtimod tabt en hel Del, idet man forlader det Udgangspunkt, som man nu har fastholdt saa længe. — Jeg tror ogsaa, at man ofte er noget for hurtig — jeg sigter herved navnlig til Uttringer af saakaldte

praktiske Mænd — til at tro, at Love ikke overholdes. Og jeg kan idetmindste ikke for mit Bedkommende tie ganske stille til den Uttring, som før fremkom fra den ærede Landssthingsmand for 5te Kredts (Drentholm) om, at Bestemmelserne i Politiloven for Kjøbenhavn ikke blive overholdte. Hvis det ærede Medlem maatte være blevet opmærksomt paa en Tilfidesættelse af samme, saa vilde han forbinde mig meget ved enten her i Thinget igjennem en Interpellation eller udenfor Thinget at oplyse mig derom. Jeg skal da lade Sagen undersøge og lade Bedkommende drage til Ansvar. Jeg veed imidlertid, som sagt, hvor hurtig man er til at tale om Tilfidesættelse af Lovene, skjøndt det, naar man ser rigtig til, vil ses, at det ikke gaar saa rask med Tilfidesættelsen af gjældende Love, som man antager. Og altsaa skal jeg gjøre, hvad jeg kan, for at forhindre, at Tilfidesættelsen af Love bliver raadende.

Hvis man ikke paa andre Punkter af det foreliggende Lovforslag maatte komme til at erkjende Nødvendigheden af nogen Forandring i samme, saa skal jeg dernæst henstille til det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Mellemann), om der virkelig er nogen tilstrækkelig Grund til at forsøge en Omredaktion af den sidste Paragraph i § 10. Mig forekommer det idetmindste ikke. Jeg deler naturligvis med ham Opfattelsen om, at den store processuelle Reform maa blive fremmet saa hurtig og saa kraftig, som Sagens Vigtighed tilsteder det, og jeg vil nu, ligesom jeg før gjorde overfor det ærede 7de kongevalgte Medlem (Usting), udtale, at jeg haaber at turde se den paa-gjældende Sags Fremme under et noget lysere Synspunkt, end det nævnte Medlem gjorde. Jeg tror derfor ogsaa af Hensyn hertil, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn nu kan slaa sig til Ro ved Bestemmelsen i § 10, saaledes som den foreligger. Jeg skulde derhos iøvrigt ogsaa tro, at Politiet efter den kan udøve al den Magt, som behøves, naar der er Ufred og Slagsmaal, idet alle Fredsforstyrrelserne kunne fjernes. Det er derfor neppe nødvendigt at gaa ind paa den theoretiske Undersøgelse om, hvilken Myndighed man med